

Socialutskottets betänkande

1986/87:36

om vissa anslag till omsorg om barn och ungdom
(prop. 1986/87:100 bil. 7 delvis)

SoU
1986/87:36

Sammanfattning

I betänkandet behandlas i proposition 1986/87:100 bil. 7 framlagda förslag under F2–F4: Bidrag till hemspråksträning i förskolan, Barnmiljörådet samt Statens nämnd för internationella adoptionsfrågor (NIA). I anslutning härtill behandlas en motion (s) om lagfäst skyldighet att anordna hemspråksträning, två motionsyrkanden (fp) om barnolycksfall samt två motioner, (s) resp. (c), om föräldrautbildning.

Utskottet tillstyrker medelsanvisningarna och avstyrker motionerna. Utskottets fp-ledamöter reserverar sig till förmån för motionsförslagen om åtgärder mot barnolycksfall. Utskottets c-ledamöter avger ett särskilt yttrande beträffande föräldrautbildning.

FEMTE HUVUDDTITELN

Proposition 1986/87:100 bil. 7

1. F 2. Bidrag till hemspråksträning i förskolan

Regeringen har under punkt F 2 (s. 105–106) föreslagit riksdagen att till Bidrag till hemspråksträning i förskolan för budgetåret 1987/88 anvisa ett förslagsanslag av 31 050 000 kr.

Motion

I motion 1986/87:So613 av Erkki Tammenoksa m. fl. (s) föreslås att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att statsbidrag och skyldighet att anordna hemspråksträning regleras i lag.

Utskottet

Målet för hemspråksträningen i förskolan är detsamma som gäller även för skolans hemspråksundervisning, nämligen att främja en aktiv tvåspråkighet och stödja barnets språkutveckling med förankring i det egna språket.

Statsbidrag till hemspråksträning för sexåringar inom den kommunala barnomsorgen infördes den 1 juli 1977. Den 1 juli 1979 utvidgades bidraget till att omfatta även femåringar. Statsbidraget har fastställts till 3 375 kr.

Bidragsbestämmelserna återfinns i förordningen (1977:628) om statsbidrag till hemspråksträning i förskolan (ändrad 1979:266 och 1985:603).

SoU 1986/87:36

Hemspråksstödet för förskolan gäller endast ett språk per barn. Språkstödet i förskolan omfattar också ett första språkstöd i svenska.

I *motion So613 av Erkki Tammenoksa m. fl. (s)* föreslås att statsbidrag och skyldighet att anordna hemspråksträning regleras i lag. Motionärerna uppger att flera kommuner under de senaste åren har lågprioriterat invandrarbarnens hemspråksträning, vilket har inneburit att man avvecklat eller inte startat hemspråksträningen i förskolan.

Den särskilda kommitté (S 1979:03) som såg över frågan om språksituationen för invandrarbarn i förskoleåldern redovisade i sitt slutbetänkande (SOU 1982:43) Språk- och kulturstöd för invandrar- och minoritetsbarn i förskoleåldern förslag till åtgärder som rörde verksamheten med hemspråksstöd. Utredningen föreslog en lagreglering av hemspråksstödet genom ett tillägg till socialtjänstlagen. Lagförslaget innebar att invandrar- och minoritetsgruppers barn skulle garanteras ett hemspråksstöd under viss tid. Utredningen föreslog även vissa ändringar i statsbidragsreglerna. Utredningens förslag ledde emellertid inte till någon proposition från regeringen.

Våren 1985 hade utskottet att ta ställning till ett motionsförslag (vpk) om obligatorisk modersmålsundervisning för invandrarbarn. Utskottet avstyrkte motionen med hänvisning bl. a. till att det saknades statsfinansiella förutsättningar för en sådan utbyggnad av hemspråksträningen som motionärerna förordade. Utskottet framhöll vidare att föräldrarna själva har ett stort ansvar för att träna barnen i det språk som används i hemmet (SoU 1984/85:17). Riksdagen följde utskottet.

Utskottet vidhåller sin inställning och avstyrker således även den nu aktuella motionen.

Utskottet hemställer

1. beträffande *lagfäst skyldighet att anordna hemspråksträning* att riksdagen avslår motion 1986/87:So613,
2. beträffande *medelsanvisningen* att riksdagen till *Bidrag till hemspråksträning i förskolan* för budgetåret 1987/88 anvisar ett förslagsanslag av 31 050 000 kr.

2. F3. Barnmiljörådet

Regeringen har under punkt F 3 (s. 106–107) föreslagit riksdagen att till Barnmiljörådet för budgetåret 1987/88 anvisa ett förslagsanslag av 3 243 000 kr.

Motion

I motion 1986/87:So 491 av Daniel Tarschys m. fl. (fp) hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts angående skyddsombud för bekämpande av barnolycksfall,
2. att riksdagen hos regeringen begär att åtgärder vidtas i syfte att förbättra rättsskyddet vid barnolycksfall.

Barnmiljörådet är en central förvaltningsmyndighet med uppgift att handlägga frågor rörande barns miljö och barns säkerhet. Instruktion för barnmiljörådet framgår av särskild förordning (1980:572)

Barnmiljörådets verksamhet omfattar olika samordningsprojekt inom barnsäkerhets- och barnmiljöområdet. Vidare arbetar rådet med särskild information inom dessa områden genom skrifter, konferenser, utställningar, seminarier m. m. En referensgrupp för barnsäkerhet och en för barnmiljö är knutna till rådet i syfte att samla in erfarenheter, stimulera och samordna olika insatser, sprida information och uppmärksamma brister i barns miljö. Rådet medverkar också i ett samarbete med de övriga nordiska länderna i barnsäkerhetsfrågor.

Imotion So 491 (fp) begärs att regeringen ges till känna vad som i motionen anförts angående skyddsombud för bekämpande av barnolycksfall (*yrkande I*).

I motionen uppges att 200 000 barn i Sverige skadas så svårt att sjukhusbesök eller motsvarande är nödvändigt. Av dem måste ca 15 000 barn läggas in för vård. Olycksfall svarar enligt motionärerna för nära hälften av den totala dödligheten bland barn i landet och utgör för barn över ett år den största enskilda dödsorsaken. Den främsta olycksorsaken är utformningen av den fysiska miljön.

Enligt motionärerna finns det inom barnhälsovården och skolan en öppenhet och beredskap för åtgärder mot olycksfall som gör att man med relativt enkla medel bör kunna bygga upp en skyddsorganisation med samma effektivitet som arbetarskyddet. Organisationen för elevskyddsombud bör byggas ut så att den blir heltäckande. För mindre barn bör föräldrar kunna utbildas till barnskyddsombud.

Ett likalydande motionsyrkande har behandlats tidigare av utskottet under detta riksmöte – se betänkandet SoU 1986/87:2 om barnsäkerhet. Vid besvarandet av motionen hänvisade utskottet inledningsvis till att det i propositionen om utvecklingslinjer för hälso- och sjukvården (prop. 1984/85:181) understruktits att det skadeförebyggande arbetet i kommunerna kräver ett direkt engagemang av medborgarna, folkrörelser och ansvariga samhällsorgan för att bli framgångsrikt. I propositionen hade vidare erinrats om det viktiga skadeförebyggande arbete som genom primärvården, särskilt genom barnhälsovårdens och distriktssköterskornas försorg, utförs i samband med föräldrautbildningen och i samband med hembesök inom barnhälsovården. Socialministern hade ansett det angeläget att det skadeförebyggande arbetet i denna form vidareutvecklades (prop. s. 39).

Vidare erinrade utskottet om att regeringen i juli 1986 givit socialstyrelsen i uppdrag att utreda miljö- och hälsoskyddsmyndighets skadeförebyggande verksamhet. I uppdraget låg också att belysa möjligheterna att utveckla en aktiv medborgarmedverkan. Utskottet förutsatte att socialstyrelsen därvid skulle komma att ta till vara bl. a. de erfarenheter som vunnits i de olika projekt där föräldrar och andra frivilliga engagerats som barnmiljöombud. Mot bakgrund av den sålunda inledda utredningen var utskottet inte berett

att ta ställning till de närmare formerna för bekämpande av barnolycksfall. Den då aktuella motionen avstyrktes därför.

Socialstyrelsen skall senast den 1 juli 1987 redovisa sitt ovan redovisade uppdrag till regeringen. Utskottet anser inte heller nu att riksdagen bör föregripa regeringens ställningstagande till utredningens förslag utan avstyrker motion So 491 (fp) yrkande 1.

I *samma motion (fp)* begärs att åtgärder vidtas i syfte att förbättra rättsskyddet vid barnolycksfall. Motionärerna hänvisar till en undersökning gjord av Barnmiljörådet angående den rättsliga behandlingen och bedömningen i domslut som rörde barnolycksfall. Av undersökningen framgick bl. a. att bestämmelser om skyddsanordningar i olika författningar ofta åsidosattes utan att rättslig prövning blev följd. Enligt motionärerna har polis och åklagare varit osäkra om hur svåra barnolycksfall skall behandlas ur rättslig synpunkt. De har inte ansett sig ha stöd i lagen för en förundersökning som kunnat leda till åtal och rättegång. Därför tas sällan vållande- och ansvarsfrågan upp till prövning. Motionärerna anför att det är angeläget att barnen får ett förbättrat rättsligt skydd och att föräldrar till drabbade barn får stöd och hjälp att driva olycksärenden till högre instans.

Olycksfallen svarar för nära hälften av den totala barndödligheten i landet och utgör den största enskilda dödsorsaken för barn över ett år. I förskoleåldern är det främst hem- och fritidsolyckor (bl. a. drunkning) som dominerar bland dödsfallen. Bland förskolebarn dominerar inomhusskador, bland skolbarn utomhusskador. Över hälften av de äldre barn som förolyckas omkommer i trafiken. En tredjedel av barnskadorna inträffar i hemmet, en tredjedel i lekmiljön utomhus i hemmets närhet och en tredjedel utanför hemmet i daghem, skolor, på skolvägen etc. (Källa: HS 90. Underlagsstudie SOU 1984:42 s. 31). På senare tid har drunkningsolyckorna minskat, medan idrottsolycksfall ökat, även i låga åldrar. Det största hotet mot barnen är fortfarande trafiken och hemolycksfallen.

Ansvar i barnolycksfallsmål liksom i andra olycksfallsmål kan enligt 3 kap. brottsbalken komma i fråga för den som genom oaktsamhet vållat annans död, kroppsskada eller sjukdom. Vidare kan ansvar utkrävas av den som av grov oaktsamhet utsatt annan för livsfara eller fara för svår kroppsskada eller sjukdom. För att någon skall kunna dömas till straff krävs att oaktsamhet eller i förekommande fall grov oaktsamhet kan bevisas.

I allmänna ordningsstadgan (1956:617) (AOst) finns bestämmelser om skyldighet bl. a. att vidta skadeförebyggande åtgärder vid grävning, schaktning, upptagande av vakar och liknande arbeten samt om skyldighet att vidta säkerhetsåtgärder vid brunnar (5 §) Den som bryter mot dessa bestämmelser kan enligt 28 § AOst dömas till böter.

Såsom anføres i motionen genomförde Barnmiljörådet under 1986 en undersökning av den rättsliga behandlingen och bedömningen av barnolycksfall. Utredningen – som endast avsåg Storstockholmsområdet och Uppsala län – var begränsad till barnolycksfall vid brunnar, byggarbetsplatser, grustag och schakt samt till pyrotekniska (fyrverkeri-) olyckor. En av utredningens slutsatser var att andra fall än trafik- och arbetsolyckor inte gick vidare till domstolsprövning utan stannade med en anmälan eller utredning hos polismyndigheten. Barnmiljörådet ansåg bl. a. att bestämmelsen i 5 § 2 st

AOst (om säkerhetsåtgärder vid brunnar) var otillräcklig för att på ett från barns synpunkt tillfredsställande sätt få vållande-/ansvarsfrågan utredd och rättsligt prövad.

Barnmiljörådet har utvecklat dessa synpunkter i sitt yttrande över Ordningsstadgeutredningens slutbetänkande (SOU 1985:124) Ordningsslag. Rådet ville att lagstiftningen om säkerhetsåtgärder vid brunnar skulle skärpas ytterligare. Vidare ansåg rådet att det i en ny ordningsslag borde tas in föreskrifter om vattenrutschbanor samt bestämmelser om ansvarig myndighet vid grustag.

Remissbehandlingen av Ordningsstadgeutredningens förslag till ordningsslag är avslutad och förslaget övervägs nu inom regeringskansliet. En proposition kan väntas tidigast hösten 1987.

I ett svar på en fråga den 24 april 1986 om markägarnas ansvar för brunnar försäkrade justitieminister Wickbom att man i arbetet med ett regeringsförslag på grundval av Ordningsstadgeutredningens betänkande skulle komma att göra allt för att minska riskerna för barnolycksfall vid brunnar.

Barnmiljörådet genomför för närvarande en rikstäckande kartläggning av rättstillämpningen vid barn- och ungdomsolyckor. Rådet har tillställt samtliga polismyndigheter en begäran om kopior av de tre senaste årens anmälningar och utredningar avseende olyckor, tillbud, farliga anordningar och andra förhållanden som påverkat säkerheten till liv och hälsa för barn och ungdomar under 18 år. Begäran har inte avsett rena trafikolyckor, vilka redovisas av trafiksäkerhetsverket. Avsikten med kartläggningen är att undersöka vilka typer av barnolycksfall som inträffat, vilka säkerhetsåtgärder som erfordras för att förebygga olyckor samt vem som bör ansvara för säkerheten. På grundval av sålunda vunna insikter avser rådet att föreslå förebyggande åtgärder och samtidigt beakta hur rättsskipningen kan effektiviseras. Rikspolisstyrelsen har ansett att den föreslagna undersökningen avser ett aktuellt och angeläget ämne och har tillstyrkt genomförandet.

I april 1987 hade svar inkommit från 109 av 118 polisdistrikt. Barnmiljörådet avser att presentera undersökningens resultat i en rapport till sommaren 1987.

Utskottet anser att samhället bör markera att man ser allvarligt på fall av vårdslöshet och underlåtenhet som leder till att barn skadas eller dödas. Barnmiljörådets kommande rapport bör kunna komma till nytta vid polisens utredningar och främja en domstolsprövning av ansvarsfrågorna vid barnolyckor. Ett syfte med rapporten är även att initiera förebyggande åtgärder, såsom skärpta säkerhetsföreskrifter och skärpta krav på farliga anordningar.

Mot bakgrund härav anser utskottet att barnmiljörådets analys av den rättsliga behandlingen av barnolyckor bör avvaktas innan riksdagen har anledning att överväga åtgärder för att förbättra rättsskyddet vid barnolycksfall. Motion So491 (fp) yrkande 2 avstyrks därför.

Utskottet hemställer

1. beträffande *skyddsombud för bekämpande av barnolycksfall* att riksdagen avslår motion 1986/87:So491 yrkande 1.
2. beträffande *förbättrat rättsskydd vid barnolycksfall* att riksdagen avslår motion 1986/87:So491 yrkande 2.

3. beträffande *medelsanvisningen*
att riksdagen till *Barnmiljörådet* för budgetåret 1987/88 anvisar ett
förslagsanslag av 3 243 000 kr.

3. F 4. Statens nämnd för internationella adoptionsfrågor

Utskottet tillstyrker regeringens förslag under punkt A4 (s. 107–109) och
hemställer

att riksdagen för budgetåret 1987/88 till *Statens nämnd för interna-
tionella adoptionsfrågor* anvisar ett förslagsanslag av 3 792 000 kr.

4. Föräldrautbildning

Motioner

I motion 1986/87:So607 av Margareta Persson (s) och Margareta Palmqvist
(s) hemställs att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i
motionen anförts om behovet av en föräldrautbildning som aktivt erbjuds
alla föräldrar.

I motion 1986/87:So615 av Alf Svensson (c) hemställs, såvitt nu är i fråga
(yrkande 2) att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i
motionen anförts när det gäller föräldrautbildning.

Utskottet

I *motion So607 av Margareta Persson (s) och Margareta Palmqvist (s)*
hemställs att regeringen ges till känna vad i motionen anförts om behovet av
en föräldrautbildning som aktivt erbjuds alla föräldrar. Enligt motionärerna
har föräldrautbildningen under lång tid fokuserats på att förbereda de
blivande föräldrarna på förlossningen och den första tiden därefter med
barnet. Motionärerna menar dock att det är senare i barnens liv som många
föräldrar i dag står ytterst frågande till hur de skall hantera situationen. Att
sätta gränser, hålla sig till klara normer, ge barnen en mening i livet kan vara
nog så svårt i dagens samhälle, fyllt av motsägande budskap och kommersi-
alism. Många föräldrar klarar i dag inte dessa viktiga uppfostringsmoment,
heter det i motionen. Föräldrautbildningen måste därför snarast komma i
gång. Det kan enligt motionärerna ske genom att stöd ges till studieförbun-
den för en gemensam aktionsplan. Det kan organiseras så att varje förälder
vid t. ex. 4-årskontrollen och 6-årskontrollen på BVC tillsammans med andra
föräldrar får samtala med läkaren och BVC-sköterskan.

Även i *motion So615 (c)* hemställs att regeringen ges till känna vad som i
motionen anförts när det gäller föräldrautbildning (*yrkande 2*). Den allmän-
na osäkerhet som många nyblivna föräldrar känner gör behovet av föräldra-
utbildning stort, anser motionären. Föräldrautbildning bör vara en viktig del
av arbetet vid mödra- och barnavårdscentraler och på BB och en naturlig del
av verksamheten vid daghem och andra förskolor. Föräldrautbildningen
skall bl. a. betona det livsvariga äktenskapet som bästa grund för familjebild-

ning och ge en motvikt till den kommersialiserade och ytliga syn på samlevnaden som alltmer trängt fram.

Riksdagen (prop. 1978/79:168, SoU 1978/79:45 rskr. 1978/79:385) godkände år 1979 allmänna riktlinjer för en allmän föräldrautbildning. Dessa riktlinjer innebar bl. a. att en allmän föräldrautbildning i anslutning till barns födelse med början år 1980 successivt skulle byggas ut i landstingskommunernas regi som en del av den normala verksamheten vid mödra- och barnavårdscentraler samt BB. Föräldrautbildningen skall bl. a. förmedla kunskap i frågor om hur det fysiska och psykiska tillståndet påverkas under graviditet, förlossning och tiden närmast efter förlossning, fostrets utveckling, förebyggande hälsovård och det stöd som samhället kan erbjuda blivande och nyblivna föräldrar.

Socialstyrelsens nämnd för hälsoupplýsning, den s. k. h-nämnden, gav år 1980 ut boken *Vänta barn*, som handlar om graviditet, förlossning och föräldraskap och vänder sig till samtliga blivande föräldrar. I anslutning till denna har nämnden också framställt boken *Att få tvillingar*. År 1983 utgav nämnden boken *Leva med barn*. I den tas barns såväl psykosociala som fysiska utveckling upp.

Den år 1973 tillkallade barnomsorgsgruppen framlade år 1980 sitt slutbetänkande (SOU 1980:27) *Barn och vuxna*.

I slutbetänkandet behandlades frågor om föräldrautbildning under barnets förskole- och skolår samt föräldrautbildning som når alla i samhället. Bl. a. föreslogs studieförbunden och de frivilliga organisationerna få en huvuduppgift i vad gällde diskussionsgrupper samt studier och olika gemensamhetsarrangemang för föräldrar och för föräldrar och barn. Betänkandet ledde emellertid aldrig till något förslag från regeringen.

Utskottet vill också erinra om att riksdagen genom att anta proposition 1984/85:209 om förskola för alla barn ställt sig bakom en rätt för vårdnadshavare till barn i kommunal barnomsorg att delta i planeringen av verksamheten samt i dess genomförande enligt kommunala riktlinjer. Vidare bör nämnas att det för barn mellan 4 och 12 år utgår tillfällig föräldrapenning 2 dagar per barn och år till föräldrar som vill besöka sitt barn på daghem, fritidshem, förskola eller skola eller delta i speciell föräldrautbildning, s. k. kontaktdagar.

Statsrådet Bengt Lindqvist besvarade den 9 februari 1987 en interpellation om föräldrautbildning (snabbprot. 1986/87:67 anf. 8–12). Statsrådet sade sig dela interpellantens åsikt att föräldrar behöver kunskaper och stöd även efter det att barnet lämnat spädbarnsstadiet för att kunna fungera i sin fostrarroll. Statsrådet hänvisade vidare till att det i princip är landsting och kommuner som via barnavårdscentraler, barnomsorg och skola bedriver föräldrautbildning, men att i många fall den kommunala verksamheten kompletteras med insatser från frivilligorganisationer.

Enligt statsrådet Lindqvists mening har förskolan en viktig funktion att fylla när det gäller föräldrautbildning för föräldrar till barn i förskoleåldern. Inom förskolans olika verksamhetsformer får föräldrar en naturlig kontaktpunkt att diskutera sina barns utveckling och behov tillsammans med kunnig personal. Statsrådet Lindqvist ville särskilt peka på den snabba utveckling av den öppna förskolan som skett. Vidare uppgav han att regeringen från

anslaget för utvecklings- och förnyelsearbete inom barnomsorgen beviljat medel till ett tjugotal projekt som handlar om föräldrautbildning. Detta ansåg han visa vilken vikt regeringen fäster vid detta område. När det gäller formerna för föräldrautbildning måste de enligt statsrådet anpassas till de lokala förutsättningarna i kommuner och landsting. Självfallet är det också bra om frivilligorganisationer – bildningsförbund, föräldraföreningar och andra organisationer – deltar i arbetet, anförde statsrådet. Avslutningsvis uppgav han att han avsåg att tillsammans med skolministern diskutera om ett samlat initiativ beträffande föräldrautbildning under förskoleperioden och skoltiden är möjligt och motiverat.

Utskottet vill understryka vikten av en fortsatt utveckling av föräldrautbildningen under olika skeden av barnets uppväxt. Den fråga som tas upp i *motion So607 (s)* – föräldrautbildning för föräldrar till något äldre barn – är emellertid redan aktualiserad hos regeringen och påkallar därmed ingen åtgärd av riksdagen. Motion So607 (s) avstyrks därför.

Ett motionsyrkande med samma lydelse som det nu aktuella i *motion So615 (c)* behandlades av utskottet våren 1986 (SoU 1985/86:30 s. 17–18). Utskottet delade uppfattningen att föräldrautbildning är ett viktigt led för att underlätta för föräldrar, inte minst för dem som är ensamstående, att tillgodose sina barns behov och ge barnen ökad trygghet i vardagen. Utskottet kunde emellertid inte ställa sig bakom ett uttalande i enlighet med det då aktuella motionsyrkandet, som därför avstyrktes.

Utskottet har inte ändrat inställning sedan föregående riksmöte och avstyrker därför motion So615 (c) yrkande 2.

Utskottet hemställer

1. beträffande *föräldrautbildning avseende äldre barn* att riksdagen avslår motion 1986/87:So607,
2. beträffande *föräldrautbildningens innehåll m. m.* att riksdagen avslår motion 1986/87:So615 yrkande 2.

Stockholm den 14 maj 1987

På socialutskottets vägnar

Daniel Tarschys

Närvarande: Daniel Tarschys (fp), Evert Svensson (s), Göte Jönsson (m), Kjell Nilsson (s), Ulla Tillander (c), Anita Persson (s), Aina Westin (s), Ann-Cathrine Haglund (m), Rosa Östh (c), Inga Lantz (vpk), Ingrid Andersson (s), Ingvar Eriksson (m), Ingrid Ronne-Björkqvist (fp), Claes Rensfeldt (s) och Maud Björnemalm (s).

1. Skyddsombud för bekämpande av barnolycksfall (punkt 2, mom. 1 i hemställan)

av Daniel Tarschys och Ingrid Ronne-Björkqvist (båda fp) som anser

dels att det avsnitt i utskottets yttrande som börjar på s. 3 med "Ett likalydande" och slutar på s. 4 med "So491 (fp) yrkande 1" bort ha följande lydelse:

Utskottet delar motionärernas uppfattning att det finns starka skäl för att genom skyddsombud söka minska skadorna bland barn. Härför talar bl. a. resultaten i ett projekt med lokalt skadeförebyggande arbete i Falköping där andelen småbarnsföräldrar med intresse för att förebygga barnolycksfall ökade från 15 % till 65 % samtidigt som antalet skador bland barn upp till tre års ålder halverades. Föräldrar bör alltså i enlighet med vad som föreslås i motionen kunna utbildas till barnskyddsombud. Det bör ankomma på regeringen att närmare besluta om formerna för en sådan utbildning. Vad utskottet här anfört med anledning av motion 1986/87:So491 yrkande 1 bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

dels att utskottet under mom. 1 bort hemställa

1. beträffande *skyddsombud för bekämpande av barnolycksfall* att riksdagen med anledning av motion 1986/87:So491 yrkande 1 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört.

2. Förbättrat rättsskydd vid barnolycksfall

av Daniel Tarschys och Ingrid Ronne-Björkqvist (båda fp) som anser

dels att det avsnitt i utskottets yttrande på s. 5 som börjar med "Utskottet anser" och slutar med "avstyrks därför" bort ha följande lydelse:

Utskottet anser att samhället bör markera att man ser allvarligt på fall av vårdslöshet och underlåtenhet som leder till att barn skadas eller dödas. Barnmiljörådets undersökning har visat att bestämmelser om skyddsanordningar i olika författningar ofta åsidosätts utan att rättslig prövning blir följden. Enligt utskottets mening kan det därför ifrågasättas om sanktionsmöjligheterna enligt nuvarande lagstiftning utnyttjas till fullo. Det är angeläget att det i utbildningen för polis och åklagare ges särskilt utrymme för den rättsliga behandlingen av barnolycksfall. Det är också angeläget att föräldrar till drabbade barn får stöd och hjälp att driva olycksärenden vidare till högre instans. Vad utskottet här anfört om förbättrat rättsskydd vid barnolycksfall bör riksdagen med anledning av motionen (fp) yrkande 2 som sin mening ge regeringen till känna.

dels att utskottet under mom. 2 bort hemställa

2. beträffande *förbättrat rättsskydd vid barnolycksfall* att riksdagen med anledning av motion 1986/87:So491 yrkande 2 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört.

Särskilt yttrande

SoU 1986/87:36

beträffande *föräldrautbildning* av Ulla Tillander och Rosa Östh, båda (c),
som anför:

Till de synpunkter som utskottet anför i avsnittet om föräldrautbildning vill vi foga att det enligt centerpartiets mening är viktigt att aktivt erbjuda alla föräldrar föräldrautbildning under olika skeden av barnets uppväxt. Formerna för utbildningen bör kunna växla efter lokala förhållanden.